

SÈRIE 4

OPCIÓ A

1) A partir del text següent de Jordi Castellanos sobre *Solitud*, reflexioneu sobre el sentit de la novel·la, fonamentat en l'itinerari vital de la Mila a la recerca de la pròpia individualitat, en contacte amb els personatges de la novel·la, i la seva relació amb la temàtica del modernisme.

«Es tracta, en efecte, d'una novel·la tancada que gira entorn d'un viatge iniciàtic, realitzat en un doble pla: l'extern, amb un cicle espacial i temporal d'ascens i descens de la muntanya; i l'intern, que porta al reconeixement de la pròpia individualitat [...] El tema de *Solitud*, doncs, és el de tota novel·la modernista: la recerca de la pròpia individualitat i de la possibilitat d'assolir una existència separada i lliure més enllà dels determinants còsmics i socials».

[3 punts]

L'alumne/a ha de desenvolupar les dues qüestions explicitades (a cadascuna de les quals es pot assignar fins a 1,5 punts).

En primer lloc, ha d'explicar a grans trets el procés de la Mila, en què va avançant en el seu coneixement del món, sota el guiatge del pastor : de la Natura, de la bellesa, del comportament dels homes, de l'amor, del desig; en definitiva, del Bé i del Mal. I amb una conclusió: el desengany del món i, per a ella, la solitud. La referència als personatges servirà a l'alumne/a per a marcar els moments clau en aquest procés i què suposa cadascú, per a ella, en aquest procés: el pastor, el Bé, el guia, el «savi»; l'Ànima, el Mal, la destrucció, el vici; en Matias, la mesquinesa i l'abúlia, la manca de personalitat; l'Arnau, el desig eròtic.

En segon lloc, ha de relacionar el sentit de la novel·la amb la temàtica general del modernisme.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) La poesia de Vicent Andrés Estellés pot ser entesa com el retrat literari d'un temps i d'un país —la postguerra i el País Valencià— en una represa de la poesia al País Valencià després de segles de silenci. Com és aquest retrat i contra què reacciona?

[2 punts]

La pregunta és prou àmplia perquè l'alumne/a pugui desenvolupar aspectes ben diversos (cadascun dels quals es pot valorar, a tall orientatiu, amb 0,5 punts). Ara bé, hauria de fer referència especialment a la reacció contra un context polític de postguerra franquista i a la vindicació dels escriptors valencians del segle XV i hauria de subratllar tots els aspectes de repressió lingüística, cultural i fins sexual que, per oposició, surten expressats en els poemes d'Andrés Estellés.

També pot comentar l'orgull de ser pobre, el gust per l'idioma propi, la vulgaritat com una provocació, l'erotisme com una força de llibertat... O, fins i tot, la crema de la casa de Joan Fuster com una forma de censura feixista.

Es pot valorar també la inclusió d'altres aspectes, a banda dels esmentats, sempre que estigui ben argumentada la seva incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu aquest text, que forma part d'un dels primers fragments que explica la història de la Mundeta Ventura —la mare— a la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, tenint en compte, sobretot, els següents aspectes (no cal tractar-los per separat ni per l'ordre que presenten):

a) la relació dels dos personatges del text amb els fets històrics que s'hi narren;

b) la funció del punt de vista de la narradora del text, amb les diferents veus que hi adopta;

c) el comentari de dos dels recursos lingüístics i/o literaris que trobeu rellevants del text.

Analitzeu-ne la seva funció.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

La mare arribà excitada, nerviosa, repetia només ai, Señor, mentre no vessin sang. La Mundeta —la mare sospitava que no es casaria mai— no se l'escoltava. Ara ja havia arribat, no calia anar sola al Núria. Es delia per la xocolata del Núria. Una xocolata de flaire jove, acabada de fer. Aquella tarda no

se la deixaria perdre per res del món. [...] La mare s'esgargamellava i passaven camions plens de treballadors que cridaven no sé què d'en Cambó i no sé què d'en Macià. Què diuen, mamà? Però les veus es perdien entre el brogit. A la Mundeta, la commovien els tangos, sobretot les tendres històries d'amor que tenien un final trist. [...] Com més amargues eren les històries, més li agradaven, a la Mundeta. I, sobretot, que tinguessin un inici i un acabament, com la vida. Els camions passaven ràpids i feien trontollar l'empedrat. Lluny, cantaven l'himne de Riego i «Els Segadors». Mamà, podríem anar al Núria de seguida mentre bevem la xocolata i hi suquem els melindros, amb calma, m'ho expliques. La mare no l'escoltava, caminant cada vegada més de pressa, arborada per la correddissa. Acalorada, repetia, ai, Mundeta, que m'ho veia venir. Tothom ho deia, és un fet consumat, això canvia. No podia acabar d'altra manera. La Mundeta, mamà, estás nerviosa, atura't una mica, digues, de què tens por? Por, dius?, deia la seva mare. El que tinc és pànic! [...] Que no veus el que passa? Mamà, la Mundeta amb prou feines si agafava el pas de la seva mare, m'atabales, explica-m'ho d'una vegada, atura't, no corris tant. Però, nena, la República, han proclamat la República!

Els tres punts corresponents al comentari de contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir si:

a) explica les diferents reaccions entre la Mundeta mare i la Mundeta àvia davant la proclamació de la República i les relaciona amb el caràcter de cadascuna d'elles;

b) identifica la narradora omniscient del text i n'esmenta alguna de les característiques (sap el que pensen i el que diuen els personatges i en coneix el passat, el present i el futur), i explicita algunes de les veus del text: la del propi narrador, la de les dues Mundetes, la dels pensaments de la Mundeta filla;

c) enumera i comenta dos recursos lingüístics i/o literaris rellevants del text, com ara: la juxtaposició de frases curtes, que proporciona a l'escena la sensació de ritme ràpid; la inserció de l'estil directe dins de l'indirecte; la simultaneïtat d'accions (la mobilització al carrer i la caminada de les dues protagonistes); etc.

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.

OPCIÓ B

1) En el poemari *Bruixa de dol* de la poeta Maria-Mercè Marçal trobem tota una sèrie d'elements simbòlics referits a un univers bàsicament femení que es van repetint i matisant en els diferents poemes. Expliqueu els principals símbols que es refereixen a aquest univers i quina és la imatge de feminitat que s'hi projecta.

[3 punts]

En primer lloc, l'alumne/a ha d'analitzar els principals elements simbòlics que apareixen en el llibre i que fan referència a l'univers femení (2 punts), com ara:

a) La bruixa, com a element més significatiu que lliga d'una banda amb un univers màgic i infantil, però de l'altra amb la idea de la dona proscripita a qui s'ha negat el seu paper en la societat i la cultura. El símbol de la dona rebel i solitària que lluita des de la marginalitat per reivindicar la seva existència i la seva individualitat. Representa la reivindicació de la seducció i la voluntat de viure la plenitud de la llibertat i l'amor.

b) La lluna, símbol o imatge lligada tradicionalment a un univers propi de la feminitat. Definida en oposició al sol, identificat amb l'element masculí. La lluna lligada a la natura i la nit, també al misteri i a la irracionalitat —en contraposició a la racionalitat diürna—; però es tracta d'una lluna en plenitud, amb llum pròpia, que brilla per ella mateixa, senyora de la nit, còmplice de l'amor...

c) Altres símbols: la fada, també lligada a l'univers màgic i infantil que suggereix una imatge més amable que la de la bruixa, la imatge d'una dona integrada en oposició a la rebel·lia de la bruixa, però que s'acabarà «estimant» amb aquesta —representaran la diversitat de les dones— i sortint al carrer amb una sola veu; la sal, l'aigua, etc.

En segon lloc, l'alumne/a ha de comentar la imatge de feminitat projectada en aquests símbols (comentari que pot sortir a mesura que ha anat explicant els símbols), en el sentit que, el llibre reivindica la veu femenina, la seva existència com a individu autònom, que vol viure la seva condició de dona amb total llibertat i plenitud; en definitiva, una actitud de rebel·lia contra les imatges imposades per un univers masculí. També hi ha la reivindicació de la solidaritat entre les dones —en poemes com «Vuit de març», «Avui les fades i les bruixes s'estimen»

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) El naturalisme literari francès havia formulat la llei de l'herència i la llei del medi ambient. Reflexioneu sobre l'aplicació d'ambdues lleis en *La bogeria*, de Narcís Oller.

[2 punts]

L'alumne/a ha de centrar la seva resposta a explicar en què consisteixen les dues lleis i a mostrar com les presenta Oller en la seva novel·la. Quant a la primera llei, ha d'exemplificar-la esmentant, per exemple, la bogeria del pare de Serrallonga, les malalties de les germanes, etc. Pel que fa a la segona, l'alumne/a pot incidir en la influència dels fets històrics i de la societat en general (i dels mateixos interlocutors del llibre) en el procés d'embojament del protagonista. Es pot valorar també la inclusió d'altres aspectes, a banda dels esmentats, sempre que estigui ben argumentada la seva incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu aquest fragment de l'acte primer de *Ball robat* de Joan Oliver. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los per separat ni en el mateix ordre):

- la relació entre Mercè, Cugat i Oleguer en el desenvolupament de l'obra;
- el punt de vista en la progressió de la trama a *Ball robat*;
- la funció dramàtica que l'autor atorga a Cugat.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

CUGAT.— I l'Eulàlia? Què me'n dius de l'Eulàlia?

MERCÈ.— Una bona noia. Una mica entonada, no trobes? Ha tingut molta sort, l'Eulàlia.

CUGAT.— Se la mereix. Dolça, entenimentada, discreta. Feliç amb els seus fills, que són dos magnífics exemplars, dues rotundes victòries de l'antropologia, per dir-ho així.

MERCÈ.— Veus? Això sí (*Recosa.*) Quina meravellosa ocupació per a una dona de la meua edat!

CUGAT.— I el marit, el gran Oleguer, l'advocat dels rics, expeditiu i exacte! Un home de direcció única, que ho té tot resolt i espren el fruit de cada dia fins a la darrera gota...

MERCÈ.— L'Oleguer sí que en sap, de viure!

CUGAT.— Ui, si en sap! Unit, acabat i arrodonit com una esfera. Ni bonys ni esquerdes. Rodola, rodola rost avall, sense sotrats, entre l'admiració dels qui l'engreixen. Un home interessant.

MERCÈ.— Un home ex-tra-or-di-na-ri!

CUGAT.— Quan tu ho dius...

MERCÈ.— Ho dic, sí. És evident!

CUGAT.— Ambicions pròximes i concretes. Però admeto que ha sabut treure un bon partit de la seva curtedat de vista.

MERCÈ.— Es diria que en malparles perquè l'enveges.

CUGAT.— Mercè! Envejar jo l'Oleguer? Déu et faci bona.

MERCÈ.— Un personatge, una figura en primer pla.

CUGAT.— Que li duri. Però també tinc dret, em sembla, a plànyer el petit ramat selecte que pastura.

MERCÈ.— Tothom n'està encantat, els té contentíssims... M'ho deia l'Eulàlia...

CUGAT.— Ah, sí? Ves per on! Ella t'ho deia?

MERCÈ.— Sí, ella, precisament. I què?

CUGAT.— Intrèpid domador de... xais.

Els tres punts corresponents al comentari de contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir, si:

a) identifica Cugat i Oleguer com a contrafigures mútues i en descriu amb prou detall els perfils oposats, a més de reconèixer la importància que aquesta antítesi de caràcters té en l'enamorament Mercè-Oleguer.

b) s'adona que la confrontació d'opinions entre Mercè i Cugat respecte d' Eulàlia i Oleguer vertebrava el fragment, a banda de deduir que s'hi insinuen els triangles posteriorment desenvolupats, anticipant l'actuació futura dels personatges.

c) esmenta —amb el terme crític pertinent d'«alter ego»—, la funció de portaveu de l'autor encomanada a Cugat i la demostra amb elements textuais com la condició d'escriptor o el grau de lucidesa.

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.

SÈRIE 3

OPCIÓ A

1) A partir de les següents paraules de Maria-Mercè Marçal a propòsit del seu llibre *Bruixa de dol*, expliqueu com i en què es reflecteix l'univers femení al llarg del llibre, la reivindicació que s'hi fa de la «bruixa» i la que es fa de la solitud.

«Com a coses noves esmentaria una rauca [‘so aspre’] molt més conscient de la meua veu com a dona, en el sentit individual i col·lectiu de la paraula, l’aparició del binomi bruixa-lluna, la dona solidària amb les altres dones i al mateix temps, amb l’assumpció de la pròpia solitud com a condició indispensable per a l’existència com a individu autònom, com a “peix sense bicicleta”...»

[3 punts]

L’alumne/a ha de desenvolupar el tema a partir de les paraules de Maria-Mercè Marçal i de la lectura que hagi fet del llibre. Hauria de plantejar, juntes o per separat, les tres qüestions següents (a 1 punt per qüestió):

a) la reflexió i la reivindicació femenina com a un dels eixos temàtics del llibre. Des de l’assumpció del compromís individual a la reivindicació d’un nosaltres femení; la imatge d’una dona solidària amb les altres dones, amb la reivindicació de la feminitat. (Aquí no s’exigirà però es pot valorar molt positivament que esmentin com a exemples alguns poemes com «Avui les fades i les bruixes s’estimen», «Vuit de març»...)

b) la utilització de la figura de la bruixa i la lluna com a símbols de la dona. Una dona tradicionalment marginada, que reivindica la seva individualitat, la seva llibertat plena i el seu paper actiu dins la societat. Una lluna com a imatge plena de la feminitat, amb llum pròpia.

c) la reivindicació de la solitud, vista no com un fet negatiu sinó com una condició bàsica per a poder viure amb plenitud; la dona que ja no ha de dependre d’un home.

Si l’alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l’enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) Malgrat que *Solitud* va ser publicada per capítols a la revista *Juventut*, es tracta d’una novel·la tancada amb una estructura molt definida. Expliqueu aquesta estructura tot relacionant-la amb el sentit de la novel·la, entesa com el viatge interior de la Mila (descobriments de la seva individualitat), en paral·lel al viatge físic (temps i espai).

[2 punts]

L’alumne/a ha d’explicar de quina manera es relaciona el camí físic de pujada i baixada de la muntanya, amb el d’aprenentatge de la Mila, una dona plena d’incertesa i por a l’inici, segura al final, amb la distribució dels capítols de la novel·la. Com s’estructura cronològicament en dues parts, corresponents a la primavera i la tardor, ambdues marcades per un clímax argumental, i alguns dels paral·lelismes que s’hi observen: Pujada / Davallada, Neteja / Cimalt.

Es pot valorar també la inclusió d’altres punts, a banda dels esmentats, sempre que estigui ben argumentada la seva incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu aquest text, que forma part del primer fragment que explica la història de la Mundeta Claret —la néta— a la novel·la *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig, tenint en compte, sobretot, els següents aspectes (no cal tractar-los per separat ni per l'ordre que presenten):

a) la relació del personatge del text amb el fet històric que s'hi esmenta i el que representa, segons la narradora, per a la col·lectivitat;

b) el tema del fragment en relació amb la vivència de l'amor i del sexe que té la Mundeta Claret i la seva contextualització en el marc de la seva història;

c) les principals característiques del punt de vista d'aquest fragment en comparació amb el que fa servir la narradora per explicar la història de la Mundeta Jover —l'àvia.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Havia començat a sentir l'impuls roent i irreconciliable del sexe als Caputxins, tres anys abans, quan imaginà parelles que s'arreplegaven dins l'escenari o que s'arraulien damunt plecs de periòdic, als racons més foscos i freds dels passadissos monacals, i feien l'amor. La febre dels seus disset anys, una febre ignorant i covarda, l'aturava a reflexionar sobre l'autenticitat dels seus pensaments. Qualsevol ombra sospitosa li semblava dos cossos que s'abraçaven, qualsevol soroll era el panteix de la vitalitat afortunada. La nit del nou de març de 1966 representà, per a aquells qui la saberen viure, amb lucidesa, l'instant no recuperable, suprem, en què s'ajunten els anhels més primaris i obscurs amb la voluntat de reafirmar-se col·lectivament.

Els tres punts corresponents al comentari de contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir si:

a) *explica el que representa el fet històric de la Caputxinada per a la protagonista del text respecte de la seva relació amb l'amor i el que representa per a la col·lectivitat respecte de la voluntat d'autoafirmació;*

b) *relaciona el tema del sexe amb la vivència de l'amor que té la Mundeta Claret en la novel·la;*

c) *és capaç d'explicar les diferències entre el punt de vista del narrador omniscient i el del dietari.*

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.

OPCIÓ B

1) A partir de les paraules següents de Lluís Busquets, expliqueu el sentit general de *Ball robat* considerant especialment la felicitat, el matrimoni i el títol de l'obra:

«La persona, constitutivament tarada i contradictòria, única bèstia infeliç de la creació, però anhelosa de felicitat, incapaç de conuiu amb els altres des d'un egoisme selvàtic ni des d'un altruisme amorós, està destinada a resignar-se amb la pròpia insatisfacció [...]»

[3 punts]

L'alumne/a ha de desenvolupar els tres conceptes explicitats (a cadascun dels quals es pot assignar fins a 1 punt) i ha de relacionar-los de manera que se'n derivi una exposició unitària i coherent. És a dir:

a) Ha d'explicar la concepció de l'ésser humà que es desprèn de l'obra: en primer lloc, com una consciència contradictòria, escindida entre el seu anhel íntim de felicitat i la impossibilitat d'assolir-la: lliurat, d'una banda, a la il·lusió falsa i, de l'altra, a la decepció i el dolor; en segon lloc, com una víctima d'una recerca inútil, amb una existència dominada pel fracàs. A tall orientatiu, es poden concedir 0,5 punts a cadascun d'aquests dos aspectes.

b) Ha d'explicar que el matrimoni, en l'obra, constitueix un d'aquests miratges que prometen la inabastable felicitat, però que, al capdavall, el desig decebut, la utopia d'un amor ple compartit i la solitud en companyia defineixen la unió conjugal, experiència traumàtica que empeny a buscar la felicitat fora de casa. A tall orientatiu, es poden concedir 0,5 punts a cadascun d'aquests dos aspectes.

c) D'aquí el títol: a l'obra, com en els canvis de parella d'un ball robat, s'assagen nous acoblaments. L'intercanvi tampoc no resoldria res: la situació de dissolució matrimonial es reproduiria igualment. A tall orientatiu, es poden concedir 0,5 punts a cadascun d'aquests dos aspectes.

Si la resposta no conté alguna de les qüestions suara apuntades, però introdueix de manera argumentada altres consideracions que s'hi escaiguin, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

2) Sergi Beser afirma que, a *La bogeria*, Narcís Oller presenta una discussió sobre els principis del naturalisme. Expliqueu el determinisme –un d'aquests principis– i comenteu la discussió que se'n segueix a la novel·la.

[2 punts]

L'alumne/a ha de centrar la resposta a explicar què és el determinisme i ha de mostrar la visió diferent que sobre aquesta qüestió defensen el narrador i en Giberga, el metge. Es pot valorar també la inclusió d'altres aspectes, a banda dels esmentats, sempre que estigui ben argumentada la seva incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

3) Comenteu aquest text, del *Llibre de meravelles* (1971) de Vicent Andrés Estellés, tenint en compte, sobretot, els següents aspectes (no cal tractar-los per separat ni per l'ordre que presenten):

a) la forma del poema —la mètrica, les repeticions, la narrativitat, els temps verbals— en relació amb el tema que expressa el poema;

b) la relació que es pot establir entre l'amor de lluny de la citació de l'inici, de Jaufré Rudel, amb la mena d'amor expressat en el poema. Podeu relacionar-ho amb la sensualitat, l'obsessió, la impossibilitat...;

c) l'època concreta que retrata el poema. Quin sentit té per a vosaltres la referència al poeta Ausiàs March? I per al poeta?

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

NO ESCRIC ÈGLOGUES

*Irats e gauzens me'n partray
s'ieu ja la vey, l'amor de lonh*
JOFRE RUDEL

- No hi havia a València dos cames com les teues.
Dolçament les recorde, amb els ulls plens de llàgrimes,
amb una teranyina de llàgrimes als ulls.
- 5 On ets? On són les teues cames tan adorables?
Recórrec l'Albereda, aquells llocs familiars.
Creue les nits. Evoque les baranes del riu.
Un cadàver verdós. Un cadàver fosfòric.
L'espectre de Francisco de la Torre, potser.
- 10 No hi havia a València dos cames com les teues.
Llargament escriuria sobre les teues cames.
Com si anasses per l'aigua, entre una aigua invisible,
entre una aigua claríssima, venies pel carrer.
La carn graciosa i fresca d'un cànter de Serra.
I jo t'evoque dreta sobre les teues cames.
- 15 Carregaven els hòmens els ventruts camions.
Venien autobusos de Gandia i Paterna.
Eixien veus dels bars, l'olor d'oli fregit.
Tu venies solemne sobre les teues cames.
Oh la solemnitat de la teua carn tendra,
- 20 del teu cos adorable sobre les llargues cames!
Carrer avall, venies entre els solars, els crits,
els infants que jugaven en eixir de l'escola,
la dona arreplegava la roba del terrat,
l'home recomponia lentament un rellotge
- 25 mentre un amic parlava dels seus anys de presó
per coses de la guerra, tu venies solemne,
amb més solemnitat que el crepuscle, o amb una
dignitat que el crepuscle rebia de tu sola.
Tota la majestat amada del crepuscle.
- 30 No hi havia a València dos cames com les teues,
amb la viva alegria de la virginitat.
Sempre venies, mai no arribaves del tot,
i jo et volia així, i jo ho volia així:
nasquí per aguardar-te, per veure com venies.
- 35 Inútilment recórrec els crepuscles, les nits.

- Hi ha els hòmens que carreguen lentament camions.
Hi ha els bars, l'oli fregit, les parelles d'amants.
Jo recorde unes cames, les teues cames nues,
les teues llargues cames plenes de dignitat.
- 40 No hi havia a València dos cames com les teues.
Un cadàver verdós, un cadàver fosfòric
va tocant les anelles, va preguntant per tu.
Es desperta Ausiàs March en el vas del carner.
Jo no sé res de tu. Han passat segles, dies.
- 45 Inútilment recórrec València. No escric Èglogues.

Els tres punts corresponents al comentari de contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir si:

a) explica els sentits de les repeticions, el to retòric (és un poema per ser declamat en veu alta), en el sentit que expressen un amor impossible, només recordat, probablement enyorat. Ha de fer notar la narrativitat, en el sentit d'història contada amb emoció en el context i l'espai de postguerra —especial èmfasi en els treballadors— i amb una certa loquacitat desfermada prou evident.

b) comenta l'amor expressat en el poema a partir de les imatges que susciten la visió «de dos cames com les teues» i n'assenyala la impossibilitat relacionant-ho amb l'amor de lluny, entès aquest com una recreació merament mental. Pot suggerir que el poema té ressons cinematogràfics —una de les passions de l'Estellés jove i ha de notar la sensualitat en certes comparacions (el cànter de Serra) i, finalment, ha d'incidir en el retrat d'una societat concreta: la València veïnal de postguerra.

c) associa la referència a March amb la reivindicació nacional d'un idioma culte i/o amb l'amor apassionat i vital que expressa la poesia marquiàna. En tot cas, n'ha de subratllar l'aspecte de model a imitar, en especial, per a la biografia (cosa que es veu en el poema «Ací»).

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.